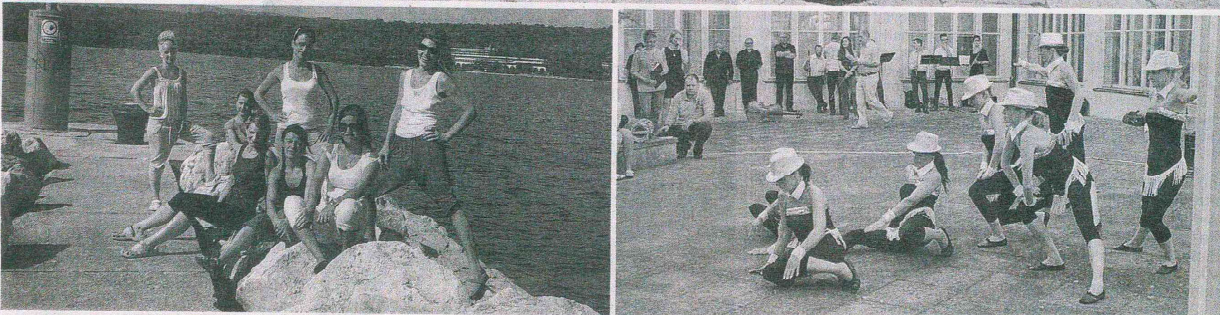

Bez dechu skončí diváci i tanečnice

Tančí na Abbu i Helenu Vondráčkovou. Devět žen z Blanenska ohromuje i baví diváky na plesích a soutěžích

KANKÁN. Na tanečních soutěžích jsou v kategorii seniorky. Podle členek skupiny Bez dechu ale věk vůbec nehraje roli. Druhým rokem se zúčastnily mezinárodní soutěže v Kunštátě, kde získaly ve dvou kategoriích první místo. Na hudbu od Abby a píseň, kterou jim nahrál dechový orchestr Základní umělecké školy v Letovicích, Španělska. Foto: Bez dechu

TEREZA KOLÁŘIKOVÁ

Letovice – Španělské rytmy zní po celé škole, když tanečnice skupiny Bez dechu trénují jednu z svých sestav. Připravují se na svou čtvrtou sezónu plesů i na taneční soutěže. Skupině devíti žen, u kterých v tanci věk nehraje roli, patří další díl seriálu Brněnského deníku Rovnost Společná vášeň.

Čtvrteční podvečery patří pravidelně jejich tréninkům v baletním sále základní umělecké školy v Letovicích na Blanensku. Pod vedením tanečnice Moniky Oleškové navcvičují a společně vymýšlejí choreografie pro svá vystoupení. Sotva se naučí jednu, už vymýšlejí dru-

hou. Tančí na hudbu od Abby, Madonny i Heleny Vondráčkové. „Vybíráme směs hudby, která zaujme každou generaci, co nejširší publikum,“ říká členka skupiny Jaroslava Vondálová. Právě s Abby nebo písní Španělska vyhrály v taneční soutěži první místa. Letos navcvičují i modernější skladbu od Fergie.

Původně přitom vystupovat nebo závodit vůbec neplánovaly. „Scházely jsme se, abychom si zavčvičily a byly stihlé jako laňky a krásné jako štěstí,“ usmívá se Monika Olešková. Dnes se ale shodují na tom, že si týden bez pravidelných čtvrtků nedokážou představit.

K posilování začaly navcvičovat kankán a oslovily je organizátory plesu. „Začaly jsme na podzim a v jednu už jsme vystupovaly. Nejdřív jsme se do toho všechny nehnuly, ale byla by škoda něco natrénovat a pak to nikomu neukázat,“ myslí si Kateřina Souč-

ková. Po prvním plesu přišel další a po něm další. Loni tanečnice vystupovaly na sedmi plesích a často měly dva hned za sebou. Letos si je vyžádali lidé na jedenácti a budou muset stihnout i dva za jeden večer.

Na první představení neměla ještě skupina vymyšlené jméno. Manželé jim navrhli název Druhý dech. „V televizi běžel seriál Druhý dech, který byl z prostředí JZD, nechťeli jsme, aby si to lidé spojili,“ říkají ženy.

Ale nakonec jen návrh svých mužů upravily. Bez dechu podle nich totiž budou diváci i ony samy po skončení vystoupení.

Publikum často neví, co od tanečnic může očekávat. „Máme to první vystoupení nás ředitel představil jako maminky a babičky, které doma nesedí a neštrikují. Přitom s námi tančí ještě osmnáctileté holky. Na dalším nás zase uvedli jako kázkárné základní umělecké

školy. A pak nacupitáme my,“ směje se vedoucí tanečnic.

Ženy tančí pro radost ve svém volném čase, který by mohly trávit s rodinami. Partneři jsou však jejich velkou oporou. „Jezdí s námi a podporují nás. Jsou ale i kritičtí, řeknou nám, co bychom měly upravit, aby to vypadalo lépe, a my na jejich rady dáme,“ říká Klára Lukešová.

Na parketu si užívají

Pilně a pravidelně trénují, jezdí na soustředění, a přesto jsou tanečnice před vystoupením nervózní. „Myslím, že máme trénu jen před vstupem na taneční parket. Potom si to užíváme. Taký jsme nadšené, když sklídíme úspěch,“ tvrdí nejmladší členka skupiny Marcela Floková.

A úspěch sklídí pokaždé. V okolí je znájí a žádají si je. „Pracuji v obchodě v Letovicích. Vždy po vystoupení mi lidé povídají, jak se jim to li-

bilo. Mám z toho hroznou radost,“ směje se Jana Ščudlová.

Na každoročním koncertě základní umělecké školy v Chorvatsku se místním tak zalíbily, že je pozvali znovu. Vystupovaly také na zámku ve Višňově nebo na charitativní akci ve Viskách.

Po nabitě zimní sezóně plesů volno nemají. V létě se účastní oslav nebo akcí hasičů. Speciální dar vymyslely i na narozeniny svého ředitele. „Stejně jako ostatní obory ze školy jsme mu jako dárek připravily představení. Tanec na píseň Sladké mámení, do které se zapojil i náš zástupce ředitele,“ vzpomíná Olešková.

Jsou sice ženy v nejlepších letech, které se možná mají starat o rodiny a práci, ale tanec jim pomáhá odreagovat se od každodenních problémů. „Je úžasné, že i v tomhle věku se můžu zapojit do taneční skupiny. Je to nejpříjemnější relaxace, jakou si dokážu představit,“ dodává Lukešová.

Zástupce ředitele Jiří Mířek o skupině Bez dechu říká:

Můžu je jen obdivovat

Letovice – Na taneční skupinu, kterou na každé základní umělecké škole nemají, jsou ve vedení patřičně pyšní. „Holky tančí s radostí a na tréninky poctivě chodí,“ usmívá se zástupce ředitele školy Jiří Mířek.

Co říkáte na skupinu Bez dechu?

Jsme rádi, že je tady máme, kam přijdeme, všude se s nimi chlubíme. Je úžasné, že děvčata v nejlepší věku jsou ochotná něco takového dělat. Děti jsou samozřejmě naše radost, na ně se můžeme dívat, ale tyhle dámy můžeme jen obdivovat. Všichni škárbou prstíčkem a chtějí je. Holky zvládají i dvě akce za den.

Jak s nimi spolupracujete?

Holky se účastní akcí školy, byly s námi i v Chorvatsku nebo na koncertě ve Višňově. Tam byla i hraběnka z Rakouska a tak se jí líbily, že je pozvala do Innsbrucku. Každý rok také děláme show dechového orchestru a v ní jsme skupině nahráli skladbu Španělska, se kterou sklízí úspěchy.

Prý jste se také zapojili?

Na kulatiny našeho ředitele mě holky přesvědčily, abych vystoupil s nimi. Na píseň Sladké mámení jsem hrál Helenu Vondráčkovou. Měl jsem světlo paruku a kozačky. Ani nevím, kde je vyhrabaly, ale seděly mi. (kol)

vizitky skupiny

Monika Olešková
41 let, učitelka tance, Letovice
„Když jsem po učení večer unavená, tyto ženy mě vždy nabijí energií, vyčistím si hlavu.“

Jaroslava Vondálová
39 let, pekařka, Dravovice
„Je to odpotínek, hlavně jsme užasná parta lidí a máme skvělé zájemce.“

Barbora Kučáříková
30 let, mateřská dvořáček, Krchov
„Tanec je pro mě uvolnění, pohoda, mám moc ráda tahle společná setkání.“

Kateřina Součková
36 let, dělnice, Letovice
„Dávám mi odreagování od celodenní práce, je to zábava i poletění.“

Jana Ščudlová
37 let, prodávka, Letovice
„Tréninky jsou pro mě relaxací, mám z toho úžasný pocit a jsme skvělá parta.“

Marcela Floková
20 let, studentka, Křetin
„K paní učitelce chodím už od školky. Vždy se těším, s holkami se hodně nasmějeme.“

Galina Žilová
42 let, učitelka, Olešnice
„Dávám mi to radost z pohybu, radost z přátelství a také z vystupování.“

Šárka Trubáková
39 let, květinářka, Letovice
„Tréninky mám pocit uspokojení, patřím do skvělé party, pořádně se vždy nasmějeme.“

Klára Lukešová
37 let, architektka, Kunštát
„Dávám mi to maximální radost z pohybu, potkávám se s kamarádkami a je to nejpříjemnější relaxace, jakou znám.“

Odměnou za tanec byl přídavek

TEREZA KOLÁŘIKOVÁ

Letovice – Špatný povrch, ne skutečné horko nebo improvizace. Tanečnice skupiny Bez dechu uvádějí všechno, co jim osud nebo pořadatelé akcí přichystají.

Letošní léto se zúčastnily oslav výročí hasičů. Starosta si přál, aby zatančily všechny své tance. Parket měly venku a ve stínu bylo minimálně třicet stupňů. „Děti se vedle koupaly v bazénu a my jsme stály na přímém slunci v černých syntetických oblečcích. Měly jsme elastický, dlouhé rukávy a k tomu trásně na Abbu,“ vzpomíná učitelka tance na základní umělecké škole Monika Olešková.

Zpocené se musely převlékat z jednoho kostýmu do druhého, až zakončily své představení kankánem. „Nemáme kankán od Jacques Offenbacha, ale jinou alternativu, při které jsme to v dlouhých sukničkách pořádně rozvířily,“ říká vedoucí skupiny.

Choreografii zakončily v pózech a podle pokynů kapely neodcházely. „Viděla jsem krásné hrničky s propiskami a říkala jsem holčím, že dostaneme odměnu. Odměnou však bylo překvapení, že kapela umí zahrát i Offenbachův kankán. Požádali nás, jestli bychom ho nevyvířily jen tak z placu,“ krouť holky.

Po třípřímimintovém tanci na konci vystoupení se jim

stejně podařilo zatančit kankán tak, že diváci nevěřili, že ho nenavcvičovaly. „Máme to natočené. I ty výrazy v obličejích, když nám řekli o překvapení,“ smějí se ženy. Vystoupení se všem tolik líbilo, že skupinu Bez dechu pozvali na ples.

Při vystupování venku musí na rozdíl od baletního studia nebo parketu myslet i na povrch. „Ve skladbě od Madonny máme prvky i na zemi, což na betonu příjemně není. V Chorvatsku zase bylo náměstí s kůčičích hlav a my tančily Španělu v podpatcích. Kromě soustředění se na diváky jsme musely sledovat, kde je díra mezi kostkami, kam se nám podpatky může zabodit,“ usmívá se.

zajímavost

Taneční vystoupení jsou hodně náročná na kostýmy. Připravuje jim je matka Moniky Oleškové. Nejnáročnější byla tvorba oblečků na skladbu od Fergie, protože si u své osobní švadleny objednal šaty s třásněmi.

fáma z oboru

Fámou je, že k tanci je nezbytně nutný talent. Je samozřejmě důležité, ale stačí, aby člověk opravdu chtěl. My to prostě cítíme a snažíme se a pak zvládneme třeba i šňůru.

Máte nějakou společnou vášeň? Myslíte, že si o ní čtenáři rádi přečtou? Napište nám na adresu editor@brnensky.denik.cz